

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas No.:1963/25

Karar No.:1963/87

Karar tarihi:8/4/1963

Resmi Gazete tarih/sayı:18.7.1963/11457

İtirazda bulunan : Adana ikinci Asliye Ceza Toplu Basın Mahkemesi

İtirazın konusu : Anayasa Nizamım, Millî güvenlik ve Huzuru Bozan Bazı Fiiller hakkındaki 5/3/1962 günlü ve 38 sayılı kanunun 4 üncü maddesinin Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülmüştür.

Olay : Adana'da yayınlanan Yeni Adana Gazetesinin 20/8/1962 günlü sayısında Hakkı Gülmen tarafından yazılan (Aç gözünü vatandaş) başlıklı yazıda A.P. nin vatandaşları aldattığından ve kitleleri oyalamağa çalıştığından bahsedilerek "Aç gözünü vatandaş, düşüğü, kuyruğu, alçağı, sahtekârı, kravatlı eşkıyası, demogogu, Kincisi, çıkarıcısı ile elele vermiş geniş bir sömürücü takım tarafından aldatılmak isteniyor ve hatta aldatılıyorsun." denilmek suretiyle 38 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine aykırı harekette bulunulduğu iddiasıyla adı geçen yazarla bu yazıyı gazetede yayımlayan sorumlu müdür Rıfki Demirci haklarında 5680 sayılı Kanunun değişik 36 ncı maddesi ve 16 ncı maddesinin 1 inci fıkrası delaletiyle 38 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine göre cezalandırılmak ve muhakemeleri toplu basın mahkemesinde yapılmak üzere 20/8/1962 gününde kamu dâvası açılmıştır.

Mahkemenin 8/9/1962 günlü ilk oturumunda sanıkların müdafileri tarafından 38 sayılı Kanunun Anayasa'ya aykırı bulunduğu ileri sürülerek bu husus hakkında bir karar vermesi için dosyanın Anayasa Mahkemesine intikal ettirilmesi istenilmiş ve Cumhuriyet Savcılığınca da bu isteğin yerinde görülmesi üzerine mahkemece 38 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin Anayasa'ya aykırı olup olmadığının Anayasa Mahkemesinden sorulmasına karar verilmiştir.

Mahkememizce gönderilen dosya 24/9/1962 gününde incelenerek Toplu Basın Mahkemesince isteğin hangi sebeplerle ciddi olduğu kanısına varıldığı açıklanmıyarak sadece istişari mütalâa istendiği görüldüğünden 1962/192 sayılı kararla mahkeme isteminin görev yönünden reddine karar verilmiştir.

Bunun üzerine Adana Toplu Basın Mahkemesince yeniden yapılan duruşmada, sanıkların müdafileri eski isteklerinde ısrar etmiş ve Cumhuriyet Savcısı 38 sayılı Kanunun Ayasaya'ya aykırı bulunmadığı düşüncesini bildirmiş, mahkemece de "Anayasa'nın 11 inci maddesinin 2 nci fıkrası kanun, kamu yararı, genel ahlâk, kamu düzeni, sosyal adalet ve millî güvenlik gibi sebeplerle de olsa bir hakkın ve hürriyetin özüne dokunmaz demiş bulunmasına ve 20 nci madde ise herkes düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim ile veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklayabilir, demiş bulunmasına ve 22 nci maddesi basın hürdür ve sansür edilemez diye yazılı bulunmasına binaen bu sarahat karşısında bu maddelere muhalif olarak 38 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin yazı ve fikirlerinin neşrine tehdidat konması Anayasa'nın lafzına ve ruhuna ve maddelerine aykırı bulunduğu ve Anayasa'nın 151 inci maddesi gereğince dâvanın geri bırakılmasına ve lüzumlu evrak Örneklerinin Anayasa Mahkemesine gönderilmesine oybirliği ile" karar verilmiştir.

İnceleme : Adana Cumhuriyet Savcılığının 19/1/1963 günlü ve 2/382 sayılı kenar yazısına dayanılarak Yargıtay Başsavcılığının 25/1/1963 günlü ve 187 sayılı yazısı ile mahkememize gönderilen dosya Anayasa Mahkemesi İctüzüğünün 15 inci maddesi gereğince 4/2/1963 gününde

Esas No.:1963/25
Karar No.:1963/87

yapılan ilk incelemesinde eksiksiz görülerek esasın incelenmesine dair verilen karar uyarınca hazırlanan rapor, sanık müdafinin Anayasa'ya aykırılık hakkındaki dilekçesi örneği ve mahkeme kararıyla ilgili evrak Örnekleri 5/3 1962 günlü ve 38 sayılı kanunun 4 üncü maddesi, bu kanunun gerekçesi kanun teklifini inceleyen Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu karma komisyonları ile Meclis ve Senato görüşme tutanakları, Anayasa'nın ilgili maddeleri ve bunlara ilişkin Temsilciler Meclisi Anayasa Komisyonu raporu ve görüşme tutanakları okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

Önce, 334 sayılı Anayasa'nın 151 inci ve Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri hakkındaki 22/4/1962 günlü ve 44 sayılı Kanunun 27 nci maddelerinde mahkemelerin itiraz yolu ile Anayasa Mahkemesine gönderecekleri aykırılık itirazları, bakmakta oldukları bir dâva dolayısıyla uygulanacak bir kanun hükmünü Anayasa'ya aykırı görmeleri veya taraflardan birinin ileri süreceği aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varmaları ile mümkün olup, itirazın mahkememizce tetkikine başlanmasından önce yürürlüğe girmiş olan Bazı Suç ve Cezaların Affı hakkındaki 23/2/1963 günlü ve 218 sayılı kanunun 1 İnci maddesinin (A) bendi gereğince olayda bahis konusu olan suç hakkında kovuşturma yapılmasına artık imkân kalmamış olduğundan İtirazda bulunan mahkemece olayda 38 sayılı kanunun 4 üncü madesi uygulanamayacağına göre, itirazın tetkikine, cevaz olup olmadığı incelendi.

Anayasa'nın 147 nci maddesi gereğince, Anayasa Mahkemesi, kanunların ve Yasama Meclisleri içtüzüklerinin Anayasa'ya uygunluğunu denetlemek amacı ile kurulmuş bir mahkeme olup bu denetlemeyi yine Anayasa'nın 148 inci ve 149 uncu maddeleri gereğince iptal dâvası veya itiraz yolu ile gelen işler üzerinde yapmakla görevli bulunmaktadır. Mahkemelerde ileri sürülecek aykırılık itirazlarını Anayasa Mahkemesine intikal ettirmek yetkisi, fertlere tanınmış olmayıp ancak bu iddiaların ciddi olduğu kanısına varan mahkemelere tanınmıştır. Yine Anayasa'nın 152 maddesi, bu iki yoldan kendisine intikal eden aykırılık iddiaları üzerine Anayasa Mahkemesince verilecek kararlar arasında kapsam ve sonuç bakımından bir ayırım yapmış değildir; sadece mahkemelerden gönderilen aykırılık iddiaları üzerine verilen iptal kararlarının yalnız taraftarı bağlayıcı olmasına karar verebilmesi de istisnaen kabul edilmiştir. İstisnaların mevridine maksur olup esas kaideyi ihlâl edememesi ise bir hukuk kuralıdır. Anayasa Mahkemesinin görevi, Anayasa Hukuku bakımından yasama organını denetlemek olduğuna ve 152 nci madde gereğince Anayasa Mahkemesi kararları Devletin yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlayıcı nitelikte bulunduğuna ve fert veya mahkeme iradesinin Anayasa Mahkemesi kararlarına etkisi bulunmamasına göre, itirazın Anayasa Mahkemesine intikal ettirebilmesi için Anayasanın 151 inci ve 44 sayılı Kanunun 27 nci maddelerinin Öngördüğü "bir dâvaya uygulanacak bir kanun hükmünün mevcudiyeti" şartı ancak iptidaen aranacak bir şart olup intihâen bu şartın devamını aramaya yer olmamak lâzım gelir. Bu itibarla Anayasa Mahkemesine intikal ettirildiği tarihte dâvaya 38 sayılı kanunun uygulanması mümkün bulunduğuna göre sonradan yürürlüğe girmiş olan 218 sayılı kanunun, dâvayı ortadan kaldırmış olması, Anayasa Mahkememizce usul ve kanun hükümlerine uygun olarak elkonulmuş olan itirazın incelenmesini engelleyici bir tesiri haiz olmayacağı üyelerden Rifat Göksu, Lütfi Akadlı, İbrahim Senil, Ahmet Akar, Muhittin Gürün ve Ekrem Tüzemen'in muhalefetleriyle ve oyçokluğu ile kararlaştırıldıktan sonra esasın incelenmesine geçildi.

Aykırılık iddiasına mesnet tutulan 334 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'nın 8 inci maddesi Anayasa'ya aykırı kanunlar çıkarılamayacağını, Anayasa'nın Devletin bütün organlarını bağlayan temel hukuk kuralları olduğunu; 11 inci maddesi temel hak ve hürriyetlerin sınırlanmasında uyulacak esasları ve sınırlamada bir hak ve hürriyetin özüne dokunulamayacağını belirtmekte olup itirazla doğrudan doğruya ilgili olan 20 nci ve 22 nci maddeleri de aynen şöyledir :

Esas No.:1963/25
Karar No.:1963/87

"Madde 20- Herkes düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir; düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim ile veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklayabilir ve yayabilir.

Kimse düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz."

"Madde 22- Basın hürdür, sansür edilemez.

Devlet basın ve haber alma hürriyetini sağlayacak tedbirleri alır.

Basın ve haber alma hürriyeti, ancak millî güvenliği veya genel ahlakı korumak, kişilerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüzü, suç işlemeye kışkırtmayı önlemek ve yargı görevinin amacına uygun olarak yerine getirilmesini sağlamak için kanunla sınırlanabilir.

Yargı görevinin amacına uygun olarak yerine getirilmesi için, kanunla belirtilecek sınırlar içinde hâkim tarafından verilecek kararlar saklı olmak üzere olaylar hakkında yayın yasağı konamaz.

Türkiye'de yayımlanan gazete ve dergilerin toplatılması, bu tedbirlerin uygulanacağını kanunun açıkça gösterdiği suçların işlenmesi halinde ve ancak hâkim kararıyla olabilir.

Türkiye'de yayınlanan gazete ve dergiler, ancak 57 nci maddede belirtilen fiillerden mahkûm olma halinde mahkeme kararıyla kapatılabilir."

Adana İkinci Asliye Ceza Toplu Basın Mahkemesince Anayasaya aykırılığı iddiasının ciddi olduğu kanısına varıldığı bildirilen 5/3/1962 günlü ve 38 sayılı kanunun 4 üncü maddesi de şöyledir :

"Madde 4- Kanunların himayesinde evvelce faaliyet göstermiş veya faaliyet göstermekte bulunan her hangi bir siyasi partiye mensup olanları veya oy vermiş bulunanları tezyif kâr sıfatlarla topyekûn kötöleyerek, vatandaşlar arasında husumet ve intikam hisleri doğuracak veya tahrik edecek mahiyette söz, yazı, haber, havadis, resim, karikatür veya sair vasıta ve suretlerle faaliyette bulunanlar veya propaganda yapanlar 3 aydan 2 seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır."

Gerekçe : Düşünce ve kanaat hürriyeti insanların en tabii haklarından. Herkes istediği gibi düşünmekte, istediği fikre inanmakta serbesttir. Kişinin iç alemi kanunun her çeşit müdahalesinin dışındadır. Ancak kişinin iç alanında kaldığı sürece mutlak ve sınırsız olan düşünce ve kanaat hürriyeti, toplum hayatını ilgilendirdiği andan itibaren hukukun ve kanunun sahasına girer ve toplumsal yaşayışın gerektirdiği bazı kayıtlamalara bağlanabilir, İnsanların toplum halinde yaşayabilmeleri ancak toplum hayatının bazı esaslara ve kurallara bağlanması ile yani düzenlenmesi ile mümkündür. Bu zaruret insanın iç hayatı bakımından mutlak ve sınırsız olan düşünce ve kanaat hürriyetinin, söz, yazı, resim vesaire gibi çeşitli vasıtalarla açığa vurulurken toplumsal yaşayışın sürekli (Devam ve bekası) sağlanmak için belli esaslara ve kurallara bağlanmak suretiyle kayıtlanmasını zorunlu kılar. Zira toplum hayatına zarar veren düşünce ve kanaatlerin açığa vurulması toplumu huzursuzluğa sevk ederek toplumsal yaşayışın ve Devletin güvenliğinin i sarsar. Bu bakımdan diğer hak ve hürriyetler gibi düşünce ve kanaat hürriyeti de her türlü sorumsuz davranışlara cevaz veren mutlak ve sınırsız bir hürriyet olarak telâkki ve kabul edilemez. Bu hürriyeti toplumsal yaşayışın ve Demokratik nizamın icaplarıyla bağdaştırmak ve toplumsal yaşayışla düşünce ve kanaat hürriyetini denge halinde tutmak gereklidir.

Bu itibarla Anayasamızın, metni aynen yukarıya çıkarılan, 20 nci maddesi hükmünü düşünce ve kanaatlerin mutlak ve sınırsız bir şekilde ve hiçbir sorumluluk duygusuyla bağlı olmaksızın her düşüncüyü açıklamaya cevaz veren bir hak gibi telâkki etmemek icabeder. Aksine olarak onu Anayasada yer almış diğer hükümler ve ilkeler ile birlikte ve Anayasanın bütünü içinde bir parça

olarak ele almak ve değerlendirmek gerekir. Nitekim maddenin Temsilciler Meclisinde görüşülmesi sırasında bu maddenin düşünce ve kanaat hürriyetine bir sınır çizmediği, bu şekli ile fertleri meselâ komünizme, nasyonal sosyalizme veya irticaa kayan düşünceleri veyahut ahlâksızlığı teşvik eden fikirleri de açıklamak ve yaymak hususunda serbest bırakmış gibi bir intiba yarattığı ileri sürülerek bu bakımdan kayıtlanması istenilmesine karşı, Anayasa Komisyonu sözcüsünün yaptığı açıklamada "Maddeyi yalnız başına ele alarak yani diğer hükümlerden tecrit ederek mânalandırmanın caiz bulunmadığını, hukukta doğru olan tefsirin gai tefsir yani hükümlerin gayeye göre tefsir edilmesi olduğunu, tefsir konusu olan hüküm hangi kanunda ve Anayasada ise o kanun veya Anayasanın tümü ve ruhu gözönünde tutularak yorumlama yapılacağını, Anayasamızın esas itibariyle hürriyetleri imha edici faaliyetleri yasak eden ve realist bir hürriyet anlayışını kendisine temel olarak almış olan bir Anayasa olduğunu, bu bakımdan herkese tanınan düşünce hürriyetinin Anayasa ile tesbit olunan Devlet nizamına ve Demokratik nizama uygun kanaatleri belirtmek için sağlandığını ve bu sebeple lâik vedemokratik nizamı yıkmak, Devletin ve milletin bütünlüğünü parçalamak isteyen düşüncelerin açıklanmasının düşünce hürriyetine dâhil sayılmıyacağını ve bilâkis suç teşkil edeceğini" bildirmiş olması düşünce ve kanaat hürriyetinin de Anayasa'nın temel hak ve hürriyetlerin niteliklerini açıklayan ikinci kısmının (Genel hükümler) unvanlı birinci bölümünde yer almış olan 11 inci maddesi uyarınca "Anayasanın sözüne ve ruhuna uygun olarak kanunla sınırlanabileceğini" kolayca anlatmaya kâfidir.

Sınırsız hürriyetin anarşiden başka bir şey olmadığı gözönüne alınınca, 20 nci maddeye, düşünce ve kanaat hürriyeti hakkında hiçbir kayıtlama kıstası konulmamış olmasını bu hürriyeti Anayasa'nın dayandığı temel ilkelere uygun olmak ve Anayasanın 11 inci maddesinde gösterilen esaslar dahilinde kalmak şartıyla; her istikamette sınırlayabilmek hususunda Anayasa vazının kanun koyucuya takdir hakkı tanımış olduğu şeklinde yorumlamak tabii bulunmaktadır.

Öte yandan düşünce ve kanaat hürriyetini tamamlayan ve onun kullanılmasını sağlayan basın hürriyeti de düşünce ve kanaat hürriyeti gibi mutlak ve sınırsız bir hürriyet değildir. Anayasa'mız, 22 nci maddesiyle basın hürriyetinin millî güvenliği ve genel ahlâkı korumak kişilerin şeref, haysiyet ve haklarına tecavüzü, suç işlemeye kışkırtmayı önlemek maksadiyle sınırlanabileceğini kabul ettiği gibi, gerekli hallerde gazete ve dergilerin toplatılmasına da cevaz vermiştir.

Geniş halk kitlelerinin düşünce ve kanaatleri üzerinde etki yapan basının hür olması, toplumun huzur ve selâmetini ve Devletin güvenliğini ihlâl edecek mahiyetteki beyanların ve yazıların cezasız bırakılması dernek değil, sadece basının Önceden kayıtlama ve kısıntıya tabi tutulmaması demektir.

İçtimai görevini yerine getirebilmesi için basının hür olması kadar sorumluluk şuuru ile hareket etmesi de şarttır sorumluluk şuurundan yoksun bir basın, her sorumsuz kuvvet gibi ergeç soysuzlaşır ve toplumun hayatını sarsar ve millî güvenliği tehlikeye sokan bir kuvvet halini alır. Düşünce ve basın hürriyetleri ne kadar mukaddes olursa olsun böyle bir durum karşısında toplum düzenini ve millî güvenliği korumakla görevli olan kanun koyucu gerekli tedbirleri almak zorunludur.

İtiraza konu olan 5/3/1962 günlü ve 38 sayılı kanun, 27 Mayıs Devriminin bir sonucu ve felsefesi olan 334 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile kurulmuş demokratik ve sosyal hukuk devleti nizamını korumak ve yerleştirmek ve âmmenin huzur, güvenlik ve selâmetini sağlamak maksadiyle çıkarılmıştır.

Anayasa'nın metnine dâhil bulunan ve onun dayandığı temel görüş ve ilkeleri belirten başlangıç kısmında 27 Mayıs Devrimi "Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş bir iktidara karşı Türk Milletinin direnme hakkını kullanması" olarak

Esas No.:1963/25
Karar No.:1963/87

vasıflandırılmış ve Anayasa'nın dayandığı temel görüş ve ilkeler "İnsan hak vs hürriyetlerini, millî dayanışmayı, sosyal adaleti, ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmeyi ve teminat altına almayı mümkün kılacak demokratik hukuk devletini bütün hukukî ve sosyal temelleriyle kurmak" şeklinde ifade edilmiştir.

Demokratik hukuk devleti ilkesi, hukuka bağlı, istikrarlı ve gerçekteki bir hürriyet rejimini ifade eder; bu rejim hiçbir suretle anarşi anlamına alınmaz. Bu esastan hareket edilince ve yukarıda yapılan açıklamalar da nazara alınınca, düşünce ve kanaat hürriyetinin kapsamı içine Anayasa'nın dayandığı insan hakları, millî dayanışma, sosyal adalet, fert ve toplumun huzur ve refahı gibi temel ilkeleri yıkmaya ve yok etmeye varacak düşünce ve kanaatlarını açıklanması ve yayılması serbestisinin de dâhil bulunduğunu kabule imkân tasavvur olunamaz. Nasılkı milletlerarası bir hukuk vesikası olan ve düşünce ve kanaat hürriyetini de kapsayan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinde, bu beyannamenin hiçbir hükmünün, içinde ilân olunan hak ve hürriyetlerin bir devlet zümre veya fert tarafından yok edilmesini güden bir faaliyete girişmeye veya fiilen bunu işlemeye herhangi bir hak verdiği şeklinde yorumlanamayacağı belirtilmek suretiyle bu esas açıkça ilân edilmiştir.

Anayasa'nın 11 inci, 20. ve 22 nci maddelerine aykırılığı ileri sürülen 38 sayılı kanunun 4 üncü maddesi ile yasaklanmış olan fiiller, vatandaşları birbiri aleyhine tahrik ederek onlar arasında kin, intikam ve düşmanlık duyguları yaratacak ve duyguları geliştirecek milli huzur ve güvenliği devamlı şekilde ihlâl edecek ve bu yoldan Anayasa'nın dayandığı temel ilkeleri yoketmeye varacak sonuçlar doğuran bir davranış olmak itibariyle bu ilkelerle bağdaştırılması mümkün bir hareket olarak kabul edilemez. Millî dayanışma, fert ve toplum huzuru ancak siyasi kanaatleri ne olursa olsun aynı toplumun fertleri olan vatandaşlar arasında karşılıklı anlayış ve saygı duygularının ve toplum şuurunun kuvvetlenmesiyle doğar ve yerleşir. Bu duyguları yoketme ve vatandaşları iki düşman kitleye bölme sonucunu yaratan her hareketin, Anayasa'nın sözüne ve ruhuna aykırı olduğundan şüphe edilemez. Bu bakımdan düşünce, kanaat ve basın hürriyetlerinin bu istikamette sınırlandırılmasında kamu yararı bulunduğu ve millî güvenliğin korunması yönünden de zaruri olan bu sınırlamanın Anayasa'nın 11 inci, 20. ve 22 nci maddelerine aykırı bulunmadığı açıktır.

38 sayılı kanunun 4 üncü maddesi ile düşünce, kanaat ve basın hürriyetlerinin Özüne dokunulup dokunulmadığına gelince : Temsilciler Meclisi Anayasa Komisyonu raporunda ve Anayasa tasarısının Meclisteki görüşmelerinden de anlaşılacağı veçhile bir hak ve hürriyetin gayesine uygun şekilde kullanılmasını son derecede zorlaştıran veya onu kullanılmaz duruma düşüren kayıtlara tabi tutulması halindedir ki o hak ve hürriyetin özüne dokunulmuş olması söz konusu edilebilir.

Bahsi geçen kanunun 4 üncü maddesiyle yapılan kayıtlamayı bu mahiyette telâkki etmek mümkün değildir. Zira, bu madde hükmü sadece bir kısım vatandaşları topyekûn kötöleyici ve tezyif edici ve diğer vatandaşları onlar aleyhine tahrik edici ve vatandaş kitleleri arasında intikam ve düşmanlık duyguları yaratıcı mahiyetteki sözleri ve yayınları yasaklamaktadır. Kaldığı 4 üncü maddedeki yasaklama ile basın sansüre tabi tutulmamış, kitap, gazete ve dergi çıkarılması, önceden izin atma ve malî teminat gösterme şartına bağlanmamış, haber, düşünce ve kanaatların serbestçe yayınlanmasını engelleyici veya zorlaştırmacı iktisadi, malî ve teknik kayıtlar konulmamıştır. Şu halde bahsi geçen madde ile düşünce ve kanaat ve basın hürriyetlerinin gayesine uygun şekilde kullanılmasını zorlaştıran veya imkansızlaştıran bir sınırlama yapılmamış, düşünce, kanaat ve basın hürriyetinin özüne dokunulmamış ve bu öz tahrip edilmemiştir.

Sonuç : Yukarıda açıklanan sebeplerle Anayasa Nizamını, Millî güvenlik ve Huzuru Bozan Bazı Fiiller Hakkındaki 5/3/1962 günlü ve 33 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi hükmü Anayasa'ya aykırı olmadığından itirazın reddine oybirliği ile 8/4/1963 gününde karar verildi.

Esas No.:1963/25
Karar No.:1963/87

Başkan
Sünuhi Arsan

Başkanvekili
Tevfik Gerçeker

Üye
Osman Yeten

Üye
Rifat Göksu

Üye
İsmail Hakkı Ülkmen

Üye
Lütfi Akadlı

Üye
Şemsettin Akçoğlu

Üye
İbrahim Senil

Üye
Salim Başol

Üye
Hakkı Ketenoğlu

Üye
Ekrem Korkut

Üye
Ahmet Akar

Üye
Muhittin Gürün

Üye
Lütfi Ömerbaş

Üye
Ekrem Tüzemen

MUHALEFET ŞERHİ

8/4/1963 gün ve 16 esas ve 83 karar sayılı karara ait muhalefet şerhinde açıkladığımız sebeplerden dolayı kararın usule ait kısmına muhalifiz.

Üye
Rifat Göksu

Üye
Lütfi Akadlı

Üye
İbrahim Senil

Üye
Ahmet Akar

Üye
Muhittin Gürün

Üye
Ekrem Tüzemen